

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/63/2018
Identifikačné číslo spisu: 8117216983
Dátum vydania rozhodnutia: 04.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8117216983.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa X. R., H. XXXX/XX, V.Y., IČO: 33 068 135, zastúpeného advokátom Mgr. Pavlom Dlugolinským, Nám. gen. Štefánika 5, Stará Ľubovňa, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka MYT-ELEK, s. r. o., Nová Ľubovňa 428, IČO: 31 680 089, zastúpeného advokátom JUDr. Marekom Polakovičom, Hlavná 11, Prešov, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3CoKR/1/2018-147 zo 14. marca 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie navrhovateľa o d m i e t a .

II. Dlžník m á voči navrhovateľovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd v Prešove (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 4K/17/2017-116 z 26. októbra 2017 zastavil konkurzné konanie voči dlžníkovi MYT-ELEK, s. r. o., Nová Ľubovňa 428, IČO: 31 680 089.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že uznesením č. k. 4K/17/2017-26 zo dňa 14. júla 2017, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 20. júla 2017, začal konkurzné konanie voči dlžníkovi. Poukázal na ustanovenie § 19 ods. 1 písm. c/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZoKR“), podľa ktorého súd zastaví konkurzné konanie za predpokladu, že dlžník čo i len osvedčí svoju platobnú schopnosť, pričom sa neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť. Súd konštatoval, že postavenie účastníka konania zakladá veriteľovi len tá pohľadávka, na základe ktorej je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu a ktorá vyvolá povinnosť súdu, za splnenia ďalších podmienok, začať konkurzné konanie. V prípade, že je pohľadávka sporná, súd je povinný konanie bezodkladne zastaviť. Súd prvej inštancie ďalej zdôraznil, že zákon pri podávaní návrhu na vyhlásenie konkurzu vyžaduje pluralitu pohľadávok a pluralitu veriteľov a preto ak dlžník preukáže, že zaplatil všetky splatné pohľadávky veriteľov - účastníkov konkurzného konania, súd je povinný konanie bezodkladne zastaviť. Zdôraznil, že súd vychádza pri rozhodovaní z dôkazov predložených a označených dlžníkom a sám platobnú schopnosť, resp. neschopnosť aktívne nezisťuje. Otázka

preukázania alebo nepreukázania spornej pohľadávky je potom predmetom samotného sporového konania a samotný konkurzný súd nevykonáva v priebehu konkurzného konania dokazovanie za účelom preukázania právneho základu pohľadávky, ktorej spornosť dlžník namieta. Súd prvej inštancie dospel k záveru o osvedčení platobnej schopnosti dlžníkom a to hotovosťou v pokladni ku dňu 31. augustu 2017 v sume 125.679 € a stavom vlastného imania v hodnote 76.546 €, vychádzajúc z účtovnej závierky vyhotovenej k 31. decembru 2016. Za spornú označil konajúci súd pohľadávku navrhovateľa vyplývajúcu zo zmluvy o postúpení s poukazom na skutočnosť, že postupca i postupník je navrhovateľ, raz ako fyzická osoba nepodnikateľ a raz ako podnikateľ, teda fakticky tá istá osoba. Na základe uvedeného uzavrel, že navrhovateľ nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie navrhovateľ, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3CoKR/1/2018-147 zo 14. marca 2018 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. V odôvodnení uznesenia sa odvolací súd stotožnil so skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia odvolací súd zdôraznil, že charakteristickým znakom konkurzného konania, na rozdiel od konania exekučného, je pluralita veriteľov, ktorí si uplatňujú viac majetkových nárokov spoločne v jednom konaní voči jednému dlžníkovi, z ktorého majetkovej podstaty sa podľa účelu Zákona o konkurze a reštrukturalizácii uspokojia pomerne, pričom podľa požiadaviek tohto zákona na pluralitu veriteľov, je možné tento zákonný predpoklad posudzovať oddelene od predpokladu plurality splatných záväzkov dlžníka, z čoho vyplýva, že pri podaní návrhu veriteľa na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, dlžník musí mať najmenej dvoch veriteľov, z ktorých každý má proti nemu pohľadávku po lehote splatnosti. V súvislosti s postúpením časti pohľadávok X. R., nar. X. L. XXXX, bytom H. XX/XXXX, V.Y. na syna X. R. a na navrhovateľa, odvolací súd konštatoval, že tým navrhovateľ sledoval dosiahnutie plurality veriteľov s pohľadávkami po lehote splatnosti, o čom svedčí aj skutočnosť, že žiadnych ďalších veriteľov, s pohľadávkami po lehote splatnosti, v návrhu na vyhlásenie konkurzu neoznačil. So zreteľom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že navrhovateľom označených veriteľov nemožno považovať za riadnych veriteľov a preto súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci nie je splnená podmienka plurality veriteľov a preukázaná platobná neschopnosť dlžníka v zmysle § 3 ods. 2 ZoKR. Záverom odvolací súd označil za správny postup okresného súdu, keď konkurzné konanie zastavil a nepriznal navrhovateľovi ochranu poskytovanú konkurzným zákonom a konkurzné konanie zastavil s cieľom, aby v konkurznom konaní nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov dlžníka a neboli práva navrhovateľa ako veriteľa zneužívané na jeho úkor. Postup súdu prvej inštancie označil za súladný s článkom 5 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie tvrdiac, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodil ďalej aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, keď podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Súdu prvej inštancie vytýkal, že nevykonaním ním navrhnutých dôkazov mu súd znemožnil preukázať skutočnosť, že dlžník nemá stav pokladne v danej výške a tým došlo k porušeniu práva navrhovateľa na vyhlásenie konkurzu a teda k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

6. Vo vyjadrení k dovolaniu dlžník - spoločnosť MYT-ELEK, s. r. o., Nová Lubovňa 28, IČO: 31 680 089 navrhol, aby odvolací súd dovolanie navrhovateľa podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol. Konštatoval, že si navrhovateľ zamieňa neunesenie dôkazného bremena z jeho strany s údajným porušením práva na spravodlivý proces. Zdôraznil, že predovšetkým navrhovateľ mal preukázať pluralitu veriteľov, pokiaľ mienil podať kvalifikovaný veriteľský návrh na vyhlásenie konkurzu. Uviedol, že údajné vady a údajný nesprávny postup, dovolateľom uvádzané v dovolaní, podľa jeho názoru nezodpovedajú žiadnemu ním

tvrdenému dovolaciemu dôvodu.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal navrhovateľ, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

8. Dovolanie je možné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie, dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/82012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012). Úspech každého dovolania je vždy podmienený (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru platná právna úprava mu nedovoľuje pristúpiť k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky prípustnosti dovolania je pritom zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08).

9. Podľa § 196 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

10. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii je základným právnym predpisom upravujúcim postup (vrátane procesného postupu súdov) pri riešení úpadku dlžníka. V konkurznom konaní, v konaní o reštrukturalizácii a v konaní o oddlžení majú prednosť procesné normy ZoKR. Ak osobitný zákon (lex specialis) obsahuje výslovnú právnu úpravu, z aplikácie je potom vylúčená právna úprava subsidiárna (lex generalis).

11. Podľa § 198 ods. 1 ZoKR, súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu vydanom v konkurznom konaní, v reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddlžení je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon. Dovolanie ani mimoriadne dovolanie proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

12. Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konkurzného konania voči dlžníkovi MYT-ELEK, s. r. o., Nová Ľubovňa 428, IČO: 31 680 089, je bez pochyb uznesením vydaným podľa Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, keď s ohľadom na špeciálnu povahu súdneho konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu, konajúce súdy primárne aplikovali právnu úpravu obsiahnutú v ZoKR a základom pre vydanie uvedeného rozhodnutia bolo ustanovenie § 19 ods. 1 písm. c/ ZoKR.

13. Nakoľko Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, ako osobitný právny predpis, vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania dlžníka rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.